

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗ

Ο όρος «τουρισμός» περιλαμβάνει όλα τα ταξίδια των ανθρώπων έξω από το μέρος στο οποίο ζουν, για κάθε λόγο, όπως για παράδειγμα, ταξίδια για λόγους διασκέδασης και αναψυχής εξαιτίας της πολύωρης και εξαντλητικής πολλές φορές εργασίας, επαγγελματικά, εκπαιδευτικά, ακόμα και για λόγους υγείας, ενώ εξαίρεση αποτελούν όσοι ταξιδεύουν για λιγότερο από 24 ώρες.

ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ!!!!

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ο τουρισμός και η αναψυχή αποτελούν οικονομικές και κοινωνικές δραστηριότητες, που στόχο έχουν την ανάκτηση εισοδήματος και εργασίας, αφού πολλά επαγγέλματα στηρίζονται στον τουρισμό, την κατανόηση άλλων πολιτισμών, την διατήρηση της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, την ανάπτυξη υποδομής, από την οποία προκύπτουν τα κοινωνικά και οικονομικά οφέλη.

ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κάποιες μορφές τουρισμού μπορεί να προκαλέσουν πλήθος προβλημάτων, π.χ. καταστροφή βιοτόπων, υποβάθμιση τοπίων, ανταγωνισμό για φυσικούς πόρους και υπηρεσίες, όπως τις χρήσεις γης, το γλυκό νερό, την ενέργεια, την παράγωγη και διαχείριση αποβλήτων και τέλος, υπάρχει ο κίνδυνος οι πληθυσμοί-οικοδεσπότες να υποστούν απώλεια των παραδόσεων τους και να εξαρτηθούν υπέρ του δέοντος από το τουριστικό εισόδημα.

ΑΕΙΦΟΡΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Δεν υπάρχει ένας κοινά αποδεκτός ορισμός για τον κειφορικό τουρισμό. Μια σειρά από στοιχεία θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στη διαμόρφωση του, π.χ. η μακροπρόθεσμη προοπτική, η αναγνώριση της αλληλεξάρτησης των οικονομικών και περιβαλλοντικών συστημάτων και τα βιολογικά όρια μέσα στα οποία πρέπει να παραμείνουν οι ανθρώπινες δραστηριότητες.

ΔΕΙΚΤΕΣ-ΦΕΡΟΥΣΑ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ

Δείκτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αναγνωριστούν επιπτώσεις, ώστε να δώσουν μια ιδέα για τη φέρουσα ικανότητα, που είναι ο αριθμός των τουριστών που μπορεί να υποστηρίξει ένα οικοσύστημα, χωρίς να εξαντληθούν οι διαθέσιμοι φυσικοί πόροι. Σε ιδεατές συνθήκες, η φέρουσα ικανότητα πρέπει να εκτιμηθεί σε τρία επίπεδα, την περιβαλλοντική/φυσική φέρουσα ικανότητα, την κοινωνική και πολιτιστική ικανότητα και την ψυχολογική ικανότητα.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΑΕΙΦΟΡΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Αειφορική χρήση των πόρων, μείωση της υπερκατανάλωσης και των απορριμμάτων, διατήρηση της φυσικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ποικιλότητας, ενσωμάτωση του τουρισμού στον σχεδιασμό, ενίσχυση των τοπικών οικονομιών, συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών στον τουριστικό τομέα, συζήτηση με τους stakeholders και το κοινό, που περιλαμβάνει συνδιασκέψεις ανάμεσα στην τουριστική βιομηχανία και τις τοπικές κοινωνίες κ.α.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

- i. Ανταγωνισμός για σπάνιους πόρους, όπως η γη, το γλυκό νερό κ.α.,
- ii. Ρύπανση του αέρα και των υδάτων
- iii. Θόρυβος
- iv. Απώλεια βιοτόπων και βιοποικιλότητας
- v. Εκπομπές ρύπων από τα οχήματα
- vi. Αποδάσωση μεγάλων περιοχών

ΤΥΠΟΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

i. ΜΑΖΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο μαζικός τουρισμός αποθέτει ένα μεγάλο φορτίο στο περιβάλλον καθώς συγκεντρώνει μεγάλους αριθμούς τουριστών σε μικρούς χώρους και σε μικρό χρονικό διάστημα.

ii. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΣΠΟΡ

Αυτός ο τύπος τουρισμού ασκεί συγκεκριμένες πιέσεις στο περιβάλλον και αναμένεται να αναπτυχθεί με πιο γρήγορο ρυθμό από τον παθητικό τουρισμό «για ξεκούραση και χαλάρωση».

iii. ΟΙΚΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Προϋποθέτει ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού προβληματισμού σε όλα τα τουριστικά και ταξιδιωτικά προϊόντα και στην κατανάλωσή τους. Οι επιπτώσεις είναι λιγότερες από αυτές του μαζικού τουρισμού ή του τουρισμού για σπορ. Υπάρχουν πολλές μορφές οικοτουρισμού, από αναπτύξεις τύπου «χωριών» μέχρι τουρισμού μέσα στη φύση

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ!!!!

Ο τουρισμός και η αναφυχή μπορούν να απειλήσουν το περιβάλλον, εάν δεν υπάρχει σωστή διαχείριση, ενώ την ίδια στιγμή μπορούν να επηρεαστούν από αυτό. Ουσιαστικά, ανάμεσα στον τουρισμό και το περιβάλλον κυριαρχεί μια σχέση αλληλεξάρτησης, που καθορίζει την επιλογή του τόπου διακοπών, καθώς και την οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας.

ΤΕΛΟΣ....